

forudsætter imidlertid, at der af Direktoratet for Udlændinge foretages en nærmere vurdering af, om opholdsgrundlaget er bortfaldet, om den ovennævnte frist for inddragelsen af opholdstilladelsen er oversiddet, og om de i udlændingelovens § 26 nævnte hensyn eventuelt kan udelukke, at opholdstilladelsen inddrages. Direktoratets afgørelse kan normalt påklages til Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 2. En forlængelse af den ovennævnte frist på 2 år vil kunne forbedre de tidsmæssige muligheder for, at udlændingemyndighederne kan inddrage en flygtningens opholdstilladelse i tilfælde, hvor det af flygtningens tilbagerejse til hjemlandet og andre omstændigheder kan udledes, at flygtningens asylgrundlag er bortfaldet.

Hjemrejse efter udløbet af den i § 19, stk. 2, nævnte frist vil ikke kunne bevirke bortfald eller inddragelse af flygtningens opholdstilladelse, medmindre denne er opnået ved svig. Sådant bortfald forudsætter efter bestemmelsen i udlændingelovens § 17, stk. 3, at flygtningen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse i et tredieland.

Det foreslås på denne baggrund i § 1, nr. 6, at fristen i udlændingelovens § 19, stk. 2, for inddragelse af opholdstilladelse ændres fra 2 til 4 år.

Det følger som nævnt af udlændingelovens § 19, stk. 5, at afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse skal træffes under iagttagelse af bestemmelsen i lovens § 26. Af denne bestemmelse fremgår, at der – foruden til udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund, herunder varigheden af opholdet her i landet – skal tages hensyn til, om inddragelse af opholdstilladelsen må antages at ville virke særlig belastende for udlændingen. Der skal herved bl.a. henses til udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, udlændingens tilknytning her til landet, udlændingens personlige og familiemæssige tilknytning til personer her i landet, udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor den pågældende kan ventes at tage ophold, samt risikoen for, at udlændingen vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold. Også efter en forlængelse af den nævnte frist fra 2 til 4 år skal udlændingemyndighederne ved afgørelsen af, hvorvidt en opholdstilladelse kan inddrages, iagttage den nævnte bestemmelse i lovens § 26. Det forhold, at en udlænding har opholdt sig her i landet i op til 4 år indebærer imidlertid ikke, at udlændingen i almindelighed kan antages at have opnået et sådant tilhørsforhold til det danske samfund, at inddragelse af opholdstilladelsen ikke kan ske. Tværtimod vil det være den absolutte hovedregel, at inddragelse kan ske.

Selv om udgangspunktet således er, at inddragelse af opholdstilladelse kan og skal finde sted inden for den nævnte frist, hvis opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, kan udlændingemyndighederne dog i særlige tilfælde undlade inddragelse f.eks. i tilfælde, hvor et ægteskabeligt samliv, der har varet en vis tid, ophører ved den herboendes død, hospitalsindlæggelse eller fængselsophold, og disse begivenheder ikke var påregnelige for ægtefællen ved ægteskabets indgåelse.

Fristen i lovens § 19, stk. 2, svarer til fristen i § 18, stk. 2, om bortfald af en udlændings opholdstilladelse, når der af de sociale myndigheder af forsørgelsesmæssige grunde er truffet afgørelse om hjemsendelse. Fristen svarer endvidere til den frist, der er nævnt i bistandslovens § 4, stk. 2, for de sociale myndigheders bestemmelse om hjemsendelse af en udlænding, der ikke har de fornødne midler til sit underhold. Fristen i disse bestemmelser foreslås i § 1, nr. 6, og § 2 ligeledes ændret til 4 år som en parallel til ændringen af fristen i § 19, stk. 2.

I forbindelse med debatten om proforma ægteskaber har det været anført, at sådanne ægteskaber i visse tilfælde indgås bl.a. af udlændinge, herunder asylansøgere, der afventer en afgørelse i asylsagen og måske frygter, at afgørelsen vil gå dem imod, eller udlændinge, der opholder sig her i landet efter afslag på opholdstilladelse, men inden udrejsefristens udløb.

Allerede efter den gældende bestemmelse i § 18, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelsen om ægteskabsindgåelse, er det en betingelse for, at en udlænding kan indgå ægteskab her i landet, at den pågældende godtgør at have lovligt ophold i Danmark. For at imødegå ægteskaber af den ovennævnte karakter vil det være naturligt i forbindelse med en ændring af fristen for inddragelse af opholdstilladelse også at ændre bekendtgørelsen om ægteskabsindgåelse således, at en udlænding alene kan indgå ægteskab her i landet, hvis den pågældende har lovligt ophold her med opholdstilladelse, gyldigt visum eller som visumfri udlænding. Herved modvirkes, at udlændinge, der har søgt om opholdstilladelse, og som afventer en afgørelse i sagen, eller som har fået afslag og derfor bør udrejse, kan indgå ægteskab under opholdet her i landet og ad den vej opnå opholdstilladelse. I særlige tilfælde vil Justitsministeriet dog undtagelsesvis kunne dispensere fra bekendtgørelsens bestemmelser.

2.4. Ændring af forsørgelseskravet som betingelse for familiesammenføring

Det anføres i Justitsministeriets oplæg til en ny udlændingepolitik, at der ved familiesammenføring i